Raad van State

200709139/1.
Datum uitspraak: 17 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/45847 van de rechtbank 's-Gravenhage van 21 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 december 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

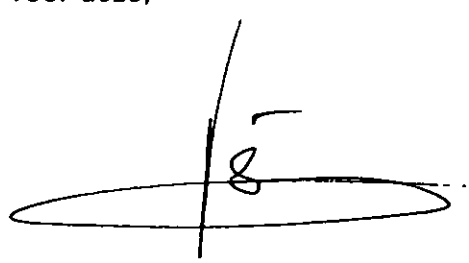
w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 januari 2008

343-549.
Verzonden: 17 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

Postadres Postbus 2257
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Toestemd door L. Huijpenveld
Telefoon 020-8626151
Fax 020-8626260
V-nummer / Zaak ...38 /Zaak - 0608/2007
Datum 05122007
Onderwerp M: 10-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Lubertus Huijpenveld, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, [illegible] Rechtszaken van Justitie, [illegible] op de uitzetting aan

Dossiernr:	
Uw/ons kenmerk:	
Datum:	
Ontvangst door IND	06 DEC. 2007
Ingevoerd in [illegible]	naam:
	datum: uur:
Invoer controle	naam:
	datum: uur:

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum : --
Geboorteplaats : Algiers
Geboorteland : Algerije
Nationaliteit(en) : Algerijnse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Zich bedient van een of meerdere aliassen

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam

Ontvangst tijd 5 Dec 15:1[illegible]

Datum : 06/12/2007
Tijd : 13:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
L. Huijzendveld

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Inlakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, (kenmerk 228 - 612 5736). Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

Datum: Dec. 15:14

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht
beroep vrijheidsontnemende maatregel

Reg.nr : AWB 07/45847 VRONTN

Inzake : , V-nummer , thans verblijvende op de Detentieboot Zaandam te Zaandam, hierna te noemen de vreemdeling,
gemachtigde mr. C.F. Wassenaar, advocaat te Amsterdam,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde drs. P.E.G. Heijdanus Meershoek, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 7 december 2007 heeft de vreemdeling een beroepschrift ingediend bij de rechtbank. In het beroepschrift is tevens verzocht om schadevergoeding.

2. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 17 december 2007. De vreemdeling is aldaar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig A.S.M. Hamawandi, tolk in de Arabische taal.

II. OVERWEGINGEN

1. De vreemdeling heeft gesteld te zijn geboren op en de Algerijnse nationaliteit te hebben. Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerder van 5 december 2007 waarbij de vreemdeling de vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd.

2. De rechtbank stelt vast dat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf en de gronden van de maatregel niet betwist zijn.

3. De vreemdeling stelt zich op het standpunt dat, nu er geen gehoor ingevolge artikel 50 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 heeft plaatsgevonden, de bewaring onrechtmatig dient te worden geacht. De eerdere bewaring op 13 december 2007 is opgeheven omdat andere belangen prevaleren. De vreemdeling is van mening dat die opheffing heeft

plaatsgevonden vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting.

4. Verweerder heeft hetgeen is aangevoerd gemotiveerd weersproken.

5. Er is geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring in strijd is met de Vw 2000, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.

De rechtbank betreurt dat het gehoor ingevolge artikel 50, van de Vw 2000 niet heeft plaatsgevonden, echter zij is van oordeel dat de vreemdeling hierdoor niet dermate in zijn belangen is geschaad dat op grond hiervan de bewaring onrechtmatig dient te worden geacht.

Voorts heeft verweerder ter zitting niet kunnen aangeven waarom de eerdere bewaring op 13 december 2006 is opgeheven. Voor zover de bewaring mede is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting, dienen er nieuwe feiten en omstandigheden aanwezig te zijn die een hernieuwde inbewaringstelling rechtvaardigen. Hiertoe wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 7 februari 2007, JV 2007/140. Verweerder heeft aangevoerd dat de vreemdeling (tijdens het gehoor op 8 juni 2007) de naam met de geboortedatum heeft genoemd en dat deze nieuwe combinatie van naam en geboortedatum een nieuwe alias c.q. een novum oplevert. Verweerder is derhalve vóór het opleggen van de maatregel van bewaring op 5 december 2007 bekend geworden met een nieuwe alias van de vreemdeling. Reeds gelet hierop is sprake van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat het zicht op uitzetting thans niet ontbreekt.

Verder heeft de vreemdeling gesteld dat hij na zijn detentie in vrijheid zou worden gesteld en dat hij thans in bewaring is gesteld, omdat hij weigerde mee te werken aan de identificatie van verdachten c.q. een strafrechtelijk onderzoek. Nu deze stelling op geen enkele wijze is onderbouwd of anderszins is gebleken dient hieraan te worden voorbijgegaan.

6. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen grond voor het toekennen van schadevergoeding.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

III. BESLISSING

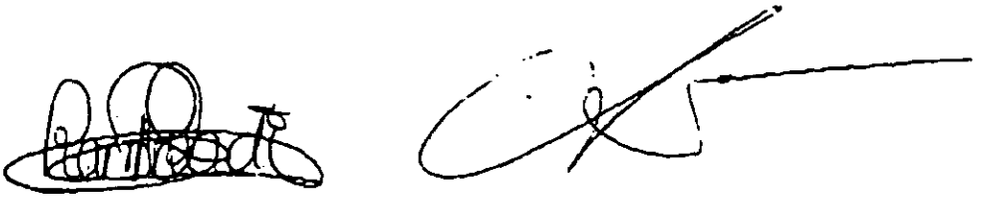
De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. A.P. Pereira Horta en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 21 december 2007, in tegenwoordigheid van de griffier.

RECHTSMIDDEL

Krachtens artikel 95 Vw 2000 staat tegen deze uitspraak voor partijen hoger beroep open.
De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier.
Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.
Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN
ADVOCATEN

KEIZERSGRACHT 560-562, 1017 EM AMSTERDAM
TELEFOON 020-344 62 00, TELEFAX 020-344 62 01
E-MAIL info@bfkw.nl

DR. BRITTA BÖHLER
MARC WIJNGAARDEN
VICTOR KOPPE
PROF. PIET N. FRANKEN
MICHIEL PESTMAN
CHRISIE ZUUR
REIF SCHUILER
PROF. WISSELINK ZEGVELD
DR. BART STAPERT
MARTIN STROOL
FLORIMOND WASSENAAR
VALÉRIE ESSENBURG
JASPER PAUW
NIELS VAN WIERSCH
MARIEKE VAN EIK
MICHEL UITERAAL
SUUS HOEVAN

OF COUNSEL
PROF. HANS ULRICH JESSURUN D'OLIVEIRA
PROF. ANDRÉ NOLLKAEMPER
PROF. TIES PRAKKEN

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
28 DEC 2007
ZAAKNR. 200709759/1
AAN: V3
BEHANDELD DOOR: PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's Gravenhage

per telefax 070 36 51 380
6 pagina's

Amsterdam, 28 december 2007
Onze ref. 20071495FW/FW

Direct tel.nr: 020 3446211
Direct faxnr: 020 3446202

Betreft: hoger beroep vs de Staatssecretaris van Justitie

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende, mr. C.F. Wassenaar, advocaat te Amsterdam, (Keizersgracht 560-562, 1017 EM), door [redacted], geboren [redacted], van Algerijnse nationaliteit, verblijvend te Zeist in het detentiecentrum Zeist te Soesterberg, bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage van 21 december 2007, met het kenmerk AWB 07/45847, waarbij het beroep van appellant tegen de oplegging van de maatregel op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 ongegrond is verklaard (productie 1). Appellant komt in hoger beroep tegen voormelde uitspraak. De grieven van appellant betreffen het volgende.

Grief 1

1. Appellant is van mening dat de rechtbank het recht heeft geschonden door het navolgende te overwegen;

De rechtbank beoordeelt dat het gehoor ingevolge artikel 30, van de Vw 2000 niet heeft plaatsgevonden, echter zij is van oordeel dat de vreemdeling hierdoor niet dermate in zijn belangen is geschaad dat op grond hiervan de bewaring onrechtmatig dient te worden geacht....

ELKE AANSPRAKELIJKHEID IS BEPERKT TOT HET BEDRAG DAT IN HET DESBETREFFENDE GEVAL ONDER ONZE BEROEPSAANSPRAKELIJKHEIDSVERZEKERING WORDT UITBETAALD
ANY LIABILITY SHALL BE LIMITED TO THE AMOUNT WHICH IS PAID UNDER THE FIRM'S PROFESSIONAL LIABILITY POLICY IN THE MATTER CONCERNED

...Verder heeft de vreemdeling gesteld dat hij na zijn detentie in vrijheid zou worden gesteld en dat hij thans in bewaring is gesteld, omdat hij weigerde mee te werken aan de identificatie van verdachten c.q. een strafrechtelijk onderzoek. Nu deze stelling op geen enkele wijze is onderbouwd of anderszins is gebleken dient hieraan te worden voorbijgegaan.

2. De rechtbank miskent dat artikel 50 lid 2 of 3 Vw zoals in onderhavig geval is toegepast, na beëindiging van de strafrechtelijke detentie van appellant op 5 december 2007 de staatssecretaris de bevoegdheid en de rechtstitel verschaft om de vreemdeling vanuit strafrechtelijke detentie over te brengen en zo de vreemdeling in de macht van de overheid te houden gelet op het bestrijden van illegaal verblijf. Door de overbrenging van de vreemdeling wordt een traject van een tal van beslissingen in gang gezet die het oog hebben op de uitzetting van de vreemdeling.

3. De rechtbank heeft in het licht van de hierboven beschreven achtergrond miskent dat de belangen van appellant niet zouden zijn geschaad, althans zij heeft dat niet kunnen vaststellen zonder nader onderzoek te gelasten naar het waarom van het uitblijven van een gehoor ex artikel 50 van de Vreemdelingenwet. Immers als een dergelijk gehoor achterwege blijft, wekt dit op zijn minst de schijn op dat het hierboven genoemde traject dat beoogt tot uitzetting te geraken, geen aanvang neemt. Dan komt vervolgens de vraag op of de overbrenging voor een ander doel is gebruikt dan waartoe ze is gegeven.

4. Eiser heeft gesteld te zijn gehoord ter identificatie van verdachten c.q. een strafrechtelijk onderzoek. Gelet op het vorenstaande en in het licht van het vorenstaande had de rechtbank niet kunnen volstaan met de overweging dat aan deze stelling kan worden voorbijgegaan. Immers appellant heeft met deze feitelijke stelling betoogd dat hij voor een ander doel werd overgebracht dan waartoe artikel 50 lid 2 of 3 Vw de staatssecretaris de bevoegdheid geeft. Door slechts in te gaan op de feitelijke aannemelijkheid van de stelling is de rechtbank ten onrechte voorbijgegaan aan de met deze bewering tevens ingenomen (impliciete) stelling dat hier sprake is geweest van schending van artikel 3:3 Awb.

5. De rechtbank heeft gelet op het vorenstaande het oordeel dat de vreemdeling niet in zijn belangen is geschaad onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd nu er geen verklaring door verweerder is gegeven voor het feit dat er geen gehoor heeft plaatsgevonden ex artikel 50 lid 2 of 3 van de Vreemdelingenwet in combinatie met de stelling van appellant dat hij voor een andere reden is overgebracht en gehoord dan een vreemdelingenrechtelijke. De rechtbank heeft verzuimd dit te onderzoeken. De aangevallen uitspraak kan mitsdien niet in stand kan blijven en dient te worden vernietigd.

Grief 2

1. Appellant is van mening dat de rechtbank het recht heeft geschonden door te overwegen;

Voorts heeft verweerder ter zitting niet kunnen aangeven waarom de eerdere bewaring op 13 december is opgeheven. Voor zover de bewaring mede is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting, dienen er nieuwe feiten en omstandigheden aanwezig te zijn die een hernieuwde inbewaringstelling rechtvaardigen. Hiertoe wordt verwezen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 7 februari 2007, JV 2007/140. Verweerder heeft aangevoerd dat de vreemdeling (tijdens het gehoor op 8 juni 2007) de naam met de geboortedatum heeft genoemd en dat deze nieuwe combinatie van naam en geboortedatum een nieuwe alias c.q. een novum oplevert. Verweerder is derhalve voor het opleggen van de maatregel van bewaring op 5 december 2007 bekend geworden met een nieuwe alias van de vreemdeling. Reeds gelet hierop is sprake van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat het zicht op uitzetting thans niet ontbreekt.

2. Appellant is van mening dat het bekend worden met een nieuwe alias op 8 juni 2007 tijdens een gehoor met appellant niet een novum betreft en dat mitsdien ook niet kan worden geoordeeld dat er thans zich op uitzetting is komen te ontstaan zodat een nieuwe inbewaringstelling is gerechtvaardigd na beëindiging van een eerdere inbewaringstelling vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting.

3. De rechtbank heeft miskend dat het ontbreken van kennis over wat de achtergrond is van de reden van het ontbreken van het zicht op uitzetting irrelevant is. Immers niet is uitgesloten dat deze redenen niet samenhangen met het feit dat appellant in het verleden aliassen heeft gebruikt en er thans weer een andere alias naar voren is gekomen. Het oordeel dat er geen zicht is op uitzetting is daarom ook onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd.

4. Appellant meent voorts dat deze zaak ook sterke overeenkomsten vertoont met de zaak zoals gewezen door uw Raad van 4 juni 2007 (JV 2007/336). In deze zaak oordeelde uw Raad dat de enkele vaststelling van afwijking van de identiteitsgegevens zoals opgegeven door de vreemdeling van hetgeen op het LP formulier dat in een eerder geval was ingezonden, niet een novum opleveren. In casu is er weliswaar sprake van afwijking van eerder opgegeven aliassen, maar deze omstandigheid op zich zelf rechtvaardigt nog niet het oordeel dat thans zicht op uitzetting is ontstaan.

5. De op 24 en 25 oktober 2007 opnieuw opgestarte dactyloscopische onderzoeken in samenhang met de nieuw opgegeven alias kunnen in dit licht ook niet als feit of omstandigheid worden beschouwd die zicht op

uitzetting doen herleven. Immers eerdere onderzoeken hebben reeds aan het licht gebracht onder welke personalia de vingerafdrukken van appellant bekend zijn in het buitenland. De oude resultaten zijn gelet op de door verweerder ingenomen stelling dat er sprake is van een nieuwe alias reeds vergeleken met de nieuw opgegeven personalia. Immers anders kan er geen sprake zijn van een nieuwe alias. Het hernieuwde onderzoek is voor de vraag of er sprake is van een novum dan ook van elke relevantie gespeend.

6. Zonder nadere motivering waarom de nieuw gebleken alias het zicht op uitzetting doet herleven is het oordeel dat er sprake is van een novum, gelet op hetgeen hierboven is aangevoerd, onbegrijpelijk. Appellant is gelet op het vorenstaande van mening dat de aangevallen uitspraak niet in stand kan blijven en dat de rechtbank dient te worden opgedragen te onderzoeken en te motiveren waarom de door appellant genoemde alias een novum oplevert waardoor zicht op uitzetting is komen te ontstaan.

Grief 3

1. Appellant is van mening dat de rechtbank het recht heeft geschonden door te overwegen;

Er is geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring in strijd is met de Vw 2000, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.

2. De rechtbank heeft de rechtmatigheid van de inbewaringstelling beoordeeld aan de hand van de vooronderstelling dat de laatste inbewaringstelling die aan de voorliggende inbewaringstelling voorafging, is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting. De rechtbank heeft zich niet uitgesproken over het door appellant in het CIV formulier en ter zitting herhaald voorgedragen argument dat er onvoldoende voortvarend werd gehandeld en de daaraan gekoppelde stelling dat daarom de maatregel van meet af aan onrechtmatig is.

3. Nu het door de rechtbank vastgestelde novum zich op 8 juni 2007 voordeed en ten tijde van de in bewaringstelling van 5 december 2007- dus bijna 6 maanden later - nog geen nader relevant onderzoek (zie nr. 5 onder Grief 2) is gedaan naar het gestelde novum is er naar het inzicht van appellant geen sprake van voldoende voortvarend handelen.

4. Door niet in te gaan op dit voorgedragen argument is het oordeel van de rechtbank dat er geen grond is dat de oplegging van de maatregel ex artikel 59 Vw niet gerechtvaardigd is, onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd. De aangevallen uitspraak dient gelet op het vorenstaande te worden vernietigd en de rechtbank dient te worden opgedragen alsnog

te beoordelen of er sprake is van voortvarend handelen van verweerder nu het door de rechtbank aangenomen nova reeds een half jaar bekend was.

REDEN WAAROM appellant van mening is dat uw Raad

a. het beroep gegrond dient te verklaren;
b. de uitspraak van de rechtbank dient te vernietigen en terug te verwijzen naar de rechtbank;
c. dan wel dat te doen wat uw Raad meent in goede justitie te moeten behoren;
d. verweerder dient te veroordelen in de proceskosten van het geding.

gemachtigde,

C.F. Wassenaar